

kommer i Betragtning, naar man spørger om, hvorvidt vi skulle give Rentegaranti eller ikke. Jeg maa tilstaa, at vi ikke kunne have Noget derimod, hvis der virkelig var givet Garanti for en Bane gennem Holsten; i saa Tilfælde kunde jeg ikke have Noget imod, at der gaves en delvis Rentegaranti, thi den Omstændighed, at der eksisterer en koncessioneret Bane, som udgaar fra Berlin over Stralsund og Den Rügen, hvilken ogsaa er beregnet paa Forbindelsen med Danmark, kan ikke forhindre, at jeg vil være med til at give Garanti til den herværende Bane, idet begge disse Baner ville komme til at udvide Danmarks Forbindelse med Udlandet paa en meget ønskelig Maade, hvis de begge komme i Gang. Skulde det Tilfælde indtræffe, at det Selskab, som vil føre en Bane gennem Holsten til Hamborg, bliver bragt i Stand og faar Koncession, forekommer det mig, at der maa kunne være Anledning for Danmark til ogsaa at anlægge en Bane i den Retning, som blev omtalt af det ærede Medlem for Horsens (Tauber), nemlig til Gjedser. Det vil kun være en temmelig lille Banestrækning, hvorved vi ogsaa kunne komme i Forbindelse med en anden stor Forbindelseslinie, nemlig en saadan, der saa at sige gaar den korteste Vej f. Ex. til Trieste, og altsaa tillige til Alt, hvad der ligger Ost for Berlin. — Grunden til, at jeg har begjert Ordet, er egentlig kun den, at det forekommer mig, at denne Sag gaar noget hovedfulds. Naar Rigsdagen meget hurtig skal sluttes, synes det mig, at man, da Selskabet endnu ikke har Koncession paa den Del af Banenettet, som er en nødvendig Betingelse for, at denne Bane skal blive til det, som Regjeringen nu har antaget, den skal blive til, gjerne kunde opsætte Sagen til Efteraaret. Dersom vi ikke gjøre det, maa jeg bestemt holde paa, at Regjeringens Bemyndigelse bliver indskrænket saaledes, at det Tidspunkt skal afventes, da den omhandlede Bane er koncessioneret. Med den lokale Bane paa Holland har det jo ikke en saadan Hast, at vi ikke skulde kunne afvente Sammenkomsten til Efteraaret, før der tages en Beslutning i saa Henseende. Det er den væsentligste Henstilling, jeg har at gjøre. Det er meget vanskeligt at have nogen Ide

om den Slags Sager; de staa temmelig taagede for os, og man veed ikke rigtig, om det egentlig er Landets Interesse, der er det Vigtige for de vedkommende Ansøgere og dem, der have udarbejdet Projektet, eller om der ikke snarere her fremmitter en Lust til at faae nogle flere Entrepriser, som kunne betale sig godt, i Eghed med dem, vi nu i den sidste Tid have set saa mange af. Jeg retter ikke dette som en Bebrejdelse imod Regjeringen, derimod maa jeg udtrykkelig forvare mig; men jeg siger kun, at det for mig er tvivlsomt, om de, der ønske dette Baneanlæg garanteret, og som have henvendt sig derom til Regjeringen, virkelig have denne patriotiske Interesse, eller om det er personlig Interesse, der træder frem. Jeg indser ikke, hvorfor ikke denne Sag i ethvert Fald kunde blive Gjenstand for en Undersøgelse i et Udvalg, selv om Rigsdagen tidlig skulde sluttes; thi mange Betæneligheder vilde maasse kunne fjernes, naar den ærede Minister kunde underhandle nærmere med et Udvalg, end Tilfældet vil være, naar Sagen skal gaa her igjennem Thinget med de spredte Dplysninger, som man vil være i Stand til at faae om den gjennem en Debat her i Salen. Jeg henstiller dette foreløbig til nærmere Overveielse, og jeg skal i sin Tid tillade mig at foreslaa et Udvalg nedsat.

Chr. Pedersen: Det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, ønskede et Udvalg nedsat, formodentlig for at denne Sag muligens kunde gaa samme Vej, som den kroatenske gif og faae en brat Død; men jeg deler ikke denne Mening. Smidlertid er jeg ikke en saa ivrig Forsvarer af Loven, at jeg skulde bidrage til, at Staten løb en stor Risiko; det er ingenlunde min Mening, at det kan forsvares, at Staten skulde paatage sig en Rentegaranti, hvorved den udsættes for betydelige Tab, for at yde en bestemt Egn af Landet nogle Fordele. Deri samstemmer jeg ikke, og jeg vil heller ikke bidrage Mit dertil, men dersom en Forbindelse ved denne Jernbane kom i Gang, tror jeg heller ikke, der vilde være nogen saadan Fare derved. Et æret Medlem oppe fra Sylland talte om, at Regjeringen her skabte sig en Konkurrent til Statsbanerne; men jeg